

ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 665 • Miercuri 21 septembrie 1960 • 8 pagini — 15 bani

MESAGERII PĂCII

Marți 20 septembrie, la New York, în Palatul Națiunilor Unite au început lucrările celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., care, atît prin caracterul major al problemelor înscrise pe ordinea de zi cît și prin faptul că un mare număr de state vor fi reprezentate la nivelul cel mai înalt, se anunță a fi cea mai importantă sesiune din istoria Organizației Națiunilor Unite. Popoarele întregii lumi urmăresc cu cel mai viu interes lucrările sesiunii, de la care așteaptă cu încredere și speranță, să contribuie efectiv la înzănătoșirea situației internaționale, la reglementarea pașnică a celor mai arzătoare probleme care frămîntă omenirea, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Expresie a înaltului spirit de rădădare ce caracterizează poziția țărilor socialiste și eforturile lor susținute pentru menținerea și întărirea păcii în lume, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, inițiativa guvernului sovietic ca la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. delegațiile țărilor să fie conduse de oamenii de stat cu cel mai mare prestigiu și investiți cu cea mai mare răspundere, a stîrnit un larg și puternic ecou pe plan mondial. Opinia publică din toate țările salută cu entuziasm faptul că delegația sovietică are în frunte pe tovarășul N. S. Hrușcirov, militant neobosit pentru pacea omenirii, iar delegațiile celorlalte țări socialiste membre ale O.N.U. sînt de asemenea conduse de oamenii de stat cei mai reprezentativi. Delegația R.P.R. este condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, exponentul cel mai competent și mai autorizat al aspirațiilor și intereselor poporului nostru.

Urișul curent de opinie creat de activitatea guvernului sovietic, are ca rezultat îmbucurător faptul că la lucrările actualii sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., participă peste 30 de șefi de state sau guverne. Acest lucru fără precedent, dă sesiunii un caracter cu totul deosebit, subliniind rolul său de însemnătate istorică și creînd premisele unor dezbateri temeinice care s-ar putea solda cu concluzii și hotărîri fructuoase în interesul păcii și securității popoarelor. Semnificativ este faptul că deși guvernul S.U.A. a luat o atitudine refractară și ostilă față de ideea reprezentării la nivel înalt în cadrul sesiunii O.N.U., opinia publică s-a pronunțat cu atîtă hotărîre în favoarea inițiativei sovietice, încît, în ultimul moment însuși președintele Eisenhower a fost nevoit să adopte hotărîrea de a veni în fața Adunării Generale. De asemenea, Cabinetul britanic s-a pronunțat pentru participarea la lucrările sesiunii a premierului Macmillan.

Problema cea mai arzătoare, a cărei soluționare neîntîrziată constituie o cerință imperioasă a epocii noastre, un deziderat scump al tuturor popoarelor iubitoare de pace, este dezarmarea. În declarația rostită la sosirea sa la New York, N. S. Hrușcirov arăta pe bună dreptate că o pace trainică „poate fi instaurată pe glob numai atunci cînd armele vor fi aruncate. Dacă armele sînt încărcate și ținute în tocul de la centură nici o parte, nici cealaltă nu vor fi niciodată liniștite că undeva nu va izbucni în mod întîmplător un conflict”.

Istoricile propuneri privind dezarmarea generală și totală, făcute anul trecut de tovarășul Hrușcirov, au devenit binocunoscute de-a lungul și de-a latul planetei noastre, bucurîndu-se de aprobarea și sprijinul sutelor de milioane de iubitori de pace din toată lumea. A elibera societatea umană de spectrul unui nou război pustiitor, a desființa ar-

(Continuare în pag. 4-5)

CITIȚI ÎN PAGINILE 4-5

Declarațiile rostite de tovarășii N. S. Hrușcirov și Gheorghe Gheorghiu-Dej la sosirea în New York

Sosirea la New York. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej rostindu-și declarația; alături (în stînga) — tovarășul N. S. Hrușcirov

Deschiderea celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 20 (Agerpres). — La 20 septembrie ora 15,33 (ora New York), ora 21,33 (ora București), în clădirea Organizației Națiunilor Unite din New York au început lucrările celei de-a 15-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U.

La sesiune participă delegațiile a 82 de țări membre ale O.N.U.

În sala de ședințe a sesiunii se află delegațiile: Uniunii Sovietice, condusă de N. S. HRUȘCIOV; Republicii Populare Romine, condusă de GH. GHEORGHIU-DEJ; Republicii Populare Bulgaria, condusă de T. JIVKOV; Republicii Socialiste Cehoslovace, condusă de A. NOVOTNY; Republicii Populare Polone, condusă de W. GOMULKA; Republicii Populare Ungare, condusă de J. NOVOTNY; Republicii Populare Albanie, condusă de M. SHEHU; R.S.S. Ucrainene, condusă de N. V. PODGORNI; R.S.S. Bielorusă, condusă de K. T. MAZUROV.

În sală se află de asemenea delegațiile Republicii Populare Federative Iugoslavia, condusă de I. TITO; Republicii Cuba, condusă de F. CASTRO. Pentru a participa la sesiunea Adunării Generale, la New York a sosit G. A. NASSER, președintele Republicii Arabe Unite. Delegațiile a numeroase țări din Africa și Asia sînt conduse de șefii guvernelor.

Se așteaptă sosirea președintelui Indoneziei, SUKARNO, președintelui Guineei, SEKU TURE, primul ministru al Indiei, J. NEHRU și a altor conducători de state și guverne.

Delegația S.U.A. la sesiune este condusă de secretarul de stat Herter, delegația Angliei — de ministrul Afacerilor Externe, Home.

Pe ordinea de zi preliminară a sesiunii figurează aproape 100 de probleme. Cea mai importantă dintre aceste probleme — cu privire la dezarmarea generală și totală — a fost prezentată de Uniunea Sovietică.

La sesiune participă 2.000 de reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii din zeci de țări ale lumii. Lingă clădirea O.N.U. s-a adunat o mare mulțime care așteaptă cu nerăbdare noutăți din sala de ședințe.

Sesiunea a fost deschisă de președintele celei de-a 14-a sesiuni anterioare a Adunării Generale, delegatul statului Peru, Belaunde.

După tradiționalul minut de tăcere Adunarea a numit Comisia de validare și a trecut la alegerea președintelui sesiunii.

Trecîndu-se la vot pentru alegerea președintelui celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., a fost

ales reprezentantul Irlandei, BOLAND, care a intrunit 46 de voturi. Reprezentantul Cehoslovaciei, Nosek, a obținut 25 de voturi, iar reprezentantul Islandei — 9 voturi.

În cuvîntarea rostită, noul președinte al Adunării Generale și-a exprimat regretul că candidatura sa nu s-a bucurat de aprobarea tuturor delegațiilor reprezentate la adunare. El a declarat că va căuta ca prin activitatea sa să câștige încrederea tuturor membrilor Organizației Națiunilor Unite.

Este cîl se poate de clar pentru toți, a spus Boland, că actuala sesiune are un caracter unic în istoria O.N.U. Niciodată în trecut la vreo sesiune n-au participat atît de mulți șefi de state și de guverne, ceea ce face ca pozițiile delegațiilor acestor state să aibă o deosebită tărie și prestigiu. Boland a subliniat că această sesiune constituie unul din evenimentele cele mai impor-

tante din istoria O.N.U. Amintind că O.N.U. a făcut față cu succes multor încercări, el a declarat că Adunarea Generală este o tribună pentru discuții libere. Spre această tribună sînt îndreptate privirile a milioane de oameni care imploră ca copiii lor să fie feriți de ororile unui război. Organizația noastră este menită să rezolve această problemă. Acest lucru îl dorește fierbinte întreaga omenire. Boland a chemat statele membre ale O.N.U. „să-și aplaneze divergențele”. După cuvîntarea lui Boland, Adunarea Generală a trecut la alegerea de noi membri ai O.N.U.

Au fost primite ca membre ale O.N.U. 14 state care și-au dobîndit recent independența. Astfel numărul statelor membre ale O.N.U. a crescut la 96. S-a hotărît ca problema admiterii Federației Mali ca membră a O.N.U. să fie discutată ulterior.

Tovarășului

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

New York

Scumpe tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej,

Intregul nostru popor a aflat cu bucurie vestea sosirii dumneavoastră la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, pentru a exprima voința sa nestrămutată de pace, hotărîrea de a-și aduce contribuția activă la rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Miniștri și Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. Romine urează din toată inima delegației țării noastre, tuturor delegațiilor țărilor socialiste, deplin succes în nobila lor misiune de apărare a păcii, de întărire a prieteniei între popoare.

Fiînd tot timpul cu inima și cu gîndul alături de dumneavoastră, poporul român, prin noi realizări în munca sa de înaltare a patriei, sprijină cu însuflețire activitatea delegației Republicii Populare Romine la lucrările actualii sesiuni a Organizației Națiunilor Unite.

Sîntem încredințați că delegația țării noastre, în frunte cu dumneavoastră, alături de delegația Uniunii Sovietice condusă de tovarășul N. S. Hrușcirov, și de delegațiile celorlalte țări socialiste, precum și ale tuturor statelor iubitoare de pace, vor aduce o importantă contribuție la destinderea încordării internaționale, la triumful principiilor coexistenței pașnice, la victoria cauzei scumpe popoarelor — pacea.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL R.P. ROMINE

PREZIDIUL MARII
ADUNĂRI NAȚIONALE
A R. P. ROMINE

Scenă din piesa „Răzeșii lui Bogdan” de E. Maștei în interpretarea artiștilor amatori din Balș.

Alina la O FAZĂ REGIONALĂ

Cortina mare de pluș s-a ridicat. A început faza regională a celui de al II-lea Festival biennial de teatru „I. L. Caragiale”. Serile nenumărate de repetiții, indicațiile instructorului își arată acum roadele. Echipele — cele mai bune din regiune — au pășit pe scenă.

La una dintre fazele care au loc în regiunea Craiova, la cea care s-a desfășurat sâmbătă și duminică la Balș, s-au prezentat artiștii de la colțul roșu al gospodăriei colective din Brăneț, de la căminul cultural din Pârșoveni și cei ai casei de cultură din Balș.

În cele două zile de concurs, pe scena casei de cultură din Balș au apărut cîțiva artiști amatori cu reale calități. Dintre aceștia trebuie menționat în primul rînd Emil Dumitru, interpretul lui Chirilă Jitaru din piesa „Răzeșii lui Bogdan”. Tînărul artist amator a susținut cu mult talent un rol destul de dificil.

În piesa „O să fie nuntă mare” s-a făcut remarcă Florea Fumureanu, brigadier la gospodăria agricolă colectivă din Brăneț, care în general s-a ferit de „teatralisme”, jucînd și vorbind normal, firesc, așa cum se comportă un colectivist și în viață. În felul acesta a dat personajului interpretat mai multă veridicitate.

Există la mulți artiști amatori pericolul de a „declama” pe scenă, de a se mișca stîngaci, greoi. În felul acesta însă ei nu reușesc să-l impresioneze pe spectator și să-i transmită mesajul piesei. Naturalitatea în interpretare se realizează numai atunci cînd artistul reușește să pătrundă atît de bine rolul încît să se confunde cu eroul piesei. Acest lucru au izbutit să-l facă învătătorii Ion Mercuș și Mihai Smarandache din Pârșoveni, interpreți ai piesei „Cei care rămîn singuri”. În special apariția pe scenă a lui Toader (Mihai Smarandache) care a rostit replicile cu sinceritate, a făcut să crească tensiunea dramatică a piesei.

Fără îndoială că dintre echipele prezentate la această fază regională, cel mai bine s-a prezentat cea a casei de cultură din Balș. Meritul este nu numai al artiștilor amatori

de aici, ci și al actorului Nicolae Radu de la Teatrul Național din Craiova. Deplasîndu-se foarte des la Balș, el a reușit să monteze un spectacol încheiat, creînd o sudură perfectă între interpreți.

Prin activitatea meritorie și în-cununată de succes a tovarășului Nicolae Radu s-a afirmat încă o dată puterea unui adevăr de necontestat și anume că aportul actorului profesionist duce la creșterea calitativă a mișcării artistice de amatori.

Desfășurarea fazei regionale de la Balș a fost umbrită de neprezentarea a două echipe de teatru. Este vorba de cea a casei de cultură din Oltețu și de cea a căminului din Făurești. Cum este posibil ca echipele socotite printre fruntașele regiunii să desconsidere o fază importantă a festivalului de teatru? Nu există motive care să scuze neprezentarea echipelor. Orice piedică trebuia prevăzută și înlăturată tocmai pentru ca munca entuziastă și îndelungată a artiștilor amatori din cele două formații pentru a promova la faza regională, să nu se irosească în zadar, pentru ca visurile lor să nu se năruie. Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional avea datoria să ia din timp măsurile necesare pentru a asigura prezența echipelor la Balș în ziua concursului. Secțiile de învățămînt și cultură regionale și raionale sînt direct răspunzătoare de participarea echipelor.

Trebuie asigurate toate condițiile pentru buna desfășurare a fazei regionale a festivalului de teatru.

A. C.

LA CAMIN

Se lasă seara peste sat în pustă
Ca o perdea peste a zilei geană,
Dar cunele lumină nouă gustă,
Și luna-și culcă fruntea în poiană.

Torcîndu-și slobod fir de bucurie
Cel care fac să crească spicul plin
În destrămarea serilor tîrzie
Se-ndreaptă-n zvon de cîntec la cămin.

Și parcă-aduc cu ei miros de holde
Și mingiiera ploii din livezi,
Aduc fîșnirea darnicei recolte
Cînd vîntul o dezmiardă în amiezii.

Din cartea cu povești noi brăzdată
Dealeagă taina rodului bogat
Și-ascultă-apoi programul de brigadă
Ce-l dau artiștii amatori din sat.

Adună azi și cîntec, și lumină,
Căminul li-e o primitoare gazdă.
Sorbi din fîntîna fericirii plină
Cum soarbe spicul seva de sub brazdă.

DAMIAN URECHE
Arad

În raionul Huși se află un sat în care se găsește tot ce-ți dorește inima: școală, cămin cultural, cinematograful, cooperativă cu magazine bine aprovizionate, gospodărie agricolă colectivă, în care în ultima vreme au intrat aproape toți locuitorii. Ba, la marginea satului, se află și sediul unei gospodării agricole de stat, cu un puternic sector viticol și zootehnic. S-ar putea spune, așadar, că se află de toate în satul Averești. Lipsesc, în schimb, tinerii. Lipsesc cu desăvîrșire.

Nu vă vine să credeți? Stați atunci de vorbă cu Nicolae Pădineanu, directorul căminului cultural, și o să vă explice el cum se prezintă situația. Fiindcă în privința asta, tînărul Nicolae este categoric: „În satul nostru, n-avem tineri!” — declară directorul sus și tare, oricui vrea să-l asculte.

— Fetele din sat s-au măritat, băieții au plecat, iar noi am rămas fără tineri!

Curios însă, tinerii au dispărut o dată cu venirea lui Nicolae în pos-

tu de director al căminului cultural, salarizat cu normă întreagă. Cît timp căminul cultural era condus de tovarășul Angheluș, director nesalarizat, satul nu ducea lipsa de tineri. Ba, dimpotrivă, veneu flăcăii și fetele, în număr mare la cămin. Veneau tineri colectivști, veneau și tineri muncitori de la gospodăria de stat. Împreună cu aceștia, fostul director de cămin izbucise să înjghebeze o for-

comună un cor puternic, cu care se fălea întreg raionul. Curînd după venirea noului director, corul și-a încetat activitatea. Vorba lui Pădineanu: „Au dispărut și de aici tinerii”. Și după asemenea ispravă, omul nostru și-a mutat „centrul de activitate”. Acum secția raională de învățămînt și cultură l-a numit director de cămin în Averești. Și cum și-a luat postul în primire, Pădineanu s-a pus pe

El știe una și bună: „Cît a căutat, pe tineri nu i-a găsit!”

În schimb tinerii — fiindcă orice-ar spune directorul, satul Averești nu duce lipsă de tineri — sînt de altă părere: cel care într-adevăr nu poate fi găsit este noul director. A stat cîtăva vreme în sat și pe urmă a plecat în concediu de odihnă. S-a întors din concediu de odihnă și a plecat din nou la Huși, pentru tot felul de treburi personale. E drept însă că, o dată pe lună, directorul este nelipsit din sat. Dar atunci nu-l găsești la cămin, ci la sfat, de unde își ridică salariul.

Tinerii însă nu s-au descurajat. Ei sînt dornici să desfășoare o bogată activitate culturală și-l caută într-una pe director. Dar nu-l chip să-l găsească! Poate că pînă la urmă cineva tot o să-l găsească. Și ne gîndim la tovarășii de la secția raională de învățămînt și cultură, față de care directorul de cămin trebuie să răspundă pentru destrămarea formațiilor artistice din Averești.

TRAIAN LALESCU

CONSĂTĂURI-LECTII

Casa de Cultură din Fetești a devenit vestită datorită brigăzii sale artistice de agitație, care nu scapă prilejul nici unui concurs pentru a nu lua un premiu. Și la prima vedere poate că cineva ar fi tentat să creadă că numai brigada constituie principala preocupare a artiștilor din Fetești, în timp ce alte case de cultură din Sighet sau Cernavodă, din Buzău sau Alexandria sînt permanente cu fața spre sate. Realitatea este însă că aici la Fetești se desfășoară și o susținută activitate metodică de îndrumare a căminelor culturale din cuprinsul raionului.

Nu de mult, casa de cultură a început să organizeze consătuiri cu artiștii culturali pe grupe de comune. Aceste consătuiri nu au însă numai caracterul unui schimb de experiență, ci sînt adevărate lecții despre problemele majore care stau în fața căminelor și despre felul cum trebuie să se desfășoare activitatea artistică pentru a fi legată de sarcinile actuale.

La Cocargea s-a ținut o seară culturală model cu tema: „Școala și căminul cultural” la care au participat directorii de școli și de cămine din Olțina, Șocariciu, Beilic, Jegălia, Gildău, Pietroi și Buliga. Cu acest prilej tovarășul Marin Dragoș, director al școlii de 7 ani, a ținut o conferință despre colaborarea care poate și trebuie să existe între aceste două instituții culturale din sat, pentru luminarea tîranilor muncitori. Discuțiile care au urmat și în cadrul cărora au luat cuvîntul directorii de cămine și școli din alte comune au avut darul să împărtășească experiența obținută de ei în această direcție. În felul acesta învățămintele nu sînt extrase numai din activitatea unui singur cămin ci sînt rodul experienței comune a mai multor unități culturale din raion.

Recent s-a ținut o altă consătuire. Ea a avut loc în comuna Vasile Roaită și a arătat participanților (directori de cămine și responsabili ai colectivelor de conferințieri) cum poate căminul cultural să combată superstițiile. S-a prezentat mai întii conferința intitulată: „Ce sînt sectele religioase” și apoi echipa de teatru a jucat piesa: „Cremenea le știe pe toate”. Iată deci că prin subiectul ei, piesa a susținut tematica consătuirii, arătînd o dată în plus că și prin mijloace artistice pot fi combătute credințele înapoiate. Susținerea unei conferințe cu un program artistic (piesă de teatru, brigadă artistică, recitări) care să pună aceleași probleme, asigură succesul unei șezători, acționînd cu mai multă eficacitate asupra gîndurilor și sentimentelor tîranilor muncitori.

Vorbeam la începutul acestui articol despre succesele brigăzii artistice a casei de cultură. Trebuie arătat că ele se datoresc în bună parte strînsei legături dintre programul brigăzii și problemele economice din cuprinsul raionului. Pe această cale îndrumă casa de cultură activitatea artistică din raion.

La consătuirea din comuna M. Kogălniceanu au venit directorii de cămine, instructorii și membri ai brigăzilor de agitație din multe sate. Ei au ascultat cu luare-

aminte referatul: „Brigada artistică în sprijinul realizării sarcinilor de plan în G.A.C.”, după care au participat la un program prezentat de brigada comunei gazdă.

Deși consătuirile au loc pe grupe de comune, învățămintele trase cu acest prilej trebuie să devină un bun al tuturor artiștilor culturali din raion. Pentru aceasta casa de cultură va elabora materiale metodice pe care le va trimite în toate unitățile culturale.

Consătuirile-lectii organizate de Casa raională de cultură din Fetești au menirea de a orienta și stimula intensificarea activității culturale la sate în această perioadă.

Nu este însă de ajuns să se țină aceste consătuiri și să se trimită materiale metodice. Artiștii casei de cultură au datoria să urmărească și să îndrume pe mai departe cum se aplică cele învățate în condițiile specifice fiecărei comune.

Consătuirile-lectii sînt o bună metodă de muncă ce poate fi însușită și de alte case raionale de cultură. Este binevenită desfășurarea acestor consătuiri tocmai acum în pragul toamnei, cînd barometrul vieții culturale începe să marceze o creștere firească, impusă de faptul că oamenii muncii de la sate au mult timp liber. Roadele consătuirilor-lectii, bine organizate și urmărite, se vor vedea în lunile următoare prin saltul calitativ și cantitativ pe care-l va face activitatea culturală pentru a contribui și mai mult la rezolvarea problemelor economice

A. CROITORU

NENICA DIN VAIDEENI
Portret executat de artistul amator
Romulus Constantinescu

Salariu DA,
activitate BA!

mație de teatru care pregătise mai multe piese, și o brigadă artistică de agitație care prezentase programe și în satele vecine, ba și la Huși.

Acum, toate formațiile s-au destrămat. De altfel, parcă este un făcut. În comunele în care tînărul Pădineanu este numit director de cămin cu normă întreagă, tinerii dispar, iar formațiile se destramă. Așa s-a întâmplat anul trecut și la Cosmești. Există în

treabă. A început să-l caute pe tineri, fără să-l găsească. Și ceea ce este mai curios, satul îl vede pe tineri, doar directorul nu-l găsește. Pînă acum, noul director n-a luat legătură cu organizația U.T.M. din sat și nici nu s-a gîndit să ceară sprijinul conducerii gospodăriei de stat pentru a-l atrage în echipele artistice pe muncitorii tineri locali (aceiași tineri care nu de multă vreme veneau cu dragă inimă la cămin).

TRIEIMMIEILIA VIITOARELOR RECOLTE BOGATE

Prin cîteva comune
din
regiunea Craiova

Pe pămînturile gospodăriei colective din comuna Gingiova, discuitul se efectuează imediat după arăturile adînci

O chemare la întrecere

Cunoscută și colectivizilor din Gingiova, o veche zicală sună așa: „Bate cîmpul cît e timpul!” Echivalentul ei în limbaj agrotehnic este respectarea timpului optim, pentru efectuarea lucrărilor agricole. Niciînd nu s-a dat atît zor la Gingiova ca în toamna asta. Se lucrează organizat, după un plan precis, cu mare grijă pentru aplicarea complexului de măsuri agrotehnice. Dar nu-i vorba numai de organizare. Mai e ceva care dă aripi colectivizilor: magaziele și pătulele pline — bucatele dobîndite de gospodăria colectivă „Partizanul”. Numai porumb se va da la ziua-muncă 7 kg., iar grîu 4 kg., în afară de alte produse. În plus, bani gheață 12 lei. E bine, dar putea să fie și mai mult. Va fi, de bună seamă, la anul. „Să comparăm —” zice președintele Alexandru Dobre — lucrările și roadele de acum, cu lucrările pe care le facem și roadele ce le înuezărim...”

În toamna trecută, s-a arat și cu tractoare și cu atelaje. Plugurile cu tracțiune animală n-au putut ara mai adînc de 16—18 cm. Acum, s-a arat numai cu tractoare, la 28—30 cm. adîncime.

Discuirea se face peste tot. Anul trecut nu s-a făcut. Ingrășăminte chimice s-au dat, în toamna trecută, cîte 100 kg. la hectar. Acum, colectivizii dau cîte 300 kg. superfosfat la hectar, iar în primăvară vor da și azotat de amoniu.

În toamna lui 1959, s-a mai pus încă grîu după grîu pe 400 hectare. Acum, colectivizii pun grîul numai după premergătoare. Pentru eliberarea grabnică a suprafețelor cultivate cu porumb, ei au făcut viruirea plantelor. Operația a adus știuleții la maturitate cu cel puțin o săptămîină mai repede.

Soiul Bulgaria 301, cultivat pe 217 hectare a dat 2.000 kg. la ha., în timp ce media pe gospodărie a fost de numai 1.450 kg. la ha. Soiul A-15 s-a dovedit slab. De aceea, B-301 va fi extins acum pe întreaga suprafață de însămînțat.

Comparînd aceste date, colectivizii din Gingiova înțeleg că dobîndirea unor recolte sporite depinde de respectarea timpului optim. Într-o adunare deschisă de partid, ei au hotărît să cheme la întrecere toate gospodăriile colective din raionul Gura Jiului pentru buna desfășurare a însămînțărilor de toamnă. Chemarea la întrecere pornită din inițiativa comunistilor de la „Partizanul” a fost primită cu bucurie de toate gospodăriile active din raion.

În atenția gazetei de stradă

Se spune despre gazeta de stradă că este oglinda vieții satului. În ceea ce privește gazeta noastră din comuna Gingiova, am căutat ca ea nu numai să oglindească evenimentele din comună ci să și influențeze desfășurarea lor. În special campaniile agricole au fost susținute prin articole care arătau mersul lucrărilor și luau poziție față de rămîinerile în urmă.

Acum, la gazetă se află un articol despre însămînțările de toamnă. Arătînd măsurile ce trebuie luate în vederea campaniei, se subliniază printre altele necesitatea aprovizionării cooperativei cu fiare de plug, comane, substanțe chimice pentru tratarea semințelor și engrășămintele chimice necesare. La numai cîteva zile după afișarea articolului, vrînd să urmăresc eficiența lui, am făcut o vizită la cooperativă și am constatat cu bucurie că s-a aprovizionat cu toate cele trebuincioase colectivizilor pentru însămînțările de toamnă.

Numărul viitor al gazetei de stradă, care se află în pregătire, va cuprinde un material despre declanșarea campaniei.

În afară de gazeta de stradă, mai există una la gospodăria agricolă colectivă. Aici sînt tratate indeosebi problemele economice legate de dezvoltarea gospodăriei care cuprinde toate familiile din sat. Inginerul Anghel Popa, scriind despre creșterea producției la hectar, analizează

cu mult simț critic faptele care au făcut ca recolta de grîu să nu fie pe măsura posibilităților. Din articolul său se desprind o serie de învățăminte pentru campania agricolă pornită în aceste zile.

Pentru perioada care urmează, atît gazeta de stradă cît și cea a colectivelor vor avea în centrul atenției problema muncilor agricole de toamnă.

D. BRANDIBUR

responsabilul gazetei de stradă din comuna Gingiova, raionul Gura Jiului

Colectivul de conferențieri din comuna Segarcea, întocmind planul de muncă pentru sprijinirea campaniei agricole de toamnă

Sămînță de calitate superioară

Din zori și pînă-n seară, autocamioanele gospodăriilor colective vin și pleacă. Vin cu saci plini cu grîu și pleacă cu sămînță bună, pentru viitoarea recoltă.

Această activitate febrilă am găsit-o la centrul de schimb al semințelor din Segarcea. Aici s-au făcut din vreme pregătiri, selecționîndu-se o cantitate însemnată de grîu din soiurile Bulgaria 301, Wichita și San Pastore, care s-au dovedit a fi dintre cele mai productive în partea locului și s-a organizat astfel munca, încît colectivizii să nu piardă timpul. În același timp cu înmagazinatul, se livrează și grîul de sămînță.

Pînă la 15 septembrie, din cantitatea planificată de 770 tone s-au schimbat 550 tone.

Bunii gospodari nu au așteptat ultimul ceas pentru a schimba sămînța. Printre primii care au venit la centru, au fost colectivizii din Măcieșul de Sus, Goicea Mică și Foișorul. După ei au urmat alții care au luat sămînță din soiurile ce se însămînțează mai devreme, a-

dică Bulgaria 301 și Wichita.

Mai sînt însă unele gospodării colective care nu s-au grăbit să schimbe grîul de sămînță. G.A.C. Cerăt avea de ridicat de la centru o cantitate de 60 tone din soiul Bulgaria 301, dar pînă la 15 septembrie nu a schimbat nici un gram din acest soi. Nici G.A.C. Intorsura nu a venit să preia pe bază de schimb cele 22 tone Bulgaria 301 și 5 tone Wichita cu care era planificată.

Pentru a nu îngreuna munca centrului și pentru a nu trebui să facă calea întoarsă așa cum au venit, este știut că gospodăriile colective au îndatorirea să aducă la schimbat un grîu bun, nemălurat. Spre lauda colectivizilor din raionul Segarcea, trebuie spus că ei

și-au îndeplinit această obligație.

Centrul de schimbarea semințelor nu îndeplinește numai o operațiune pur tehnică: ia grîu și dă sămînță. Aici, la Segarcea, colectivizii veniți la centru, primesc îndrumări în legătură cu depozitarea grîului pe soiuri pentru ca să nu se amestece și li se arată cum trebuie tratată sămînța înainte de a fi băgată în brazdă.

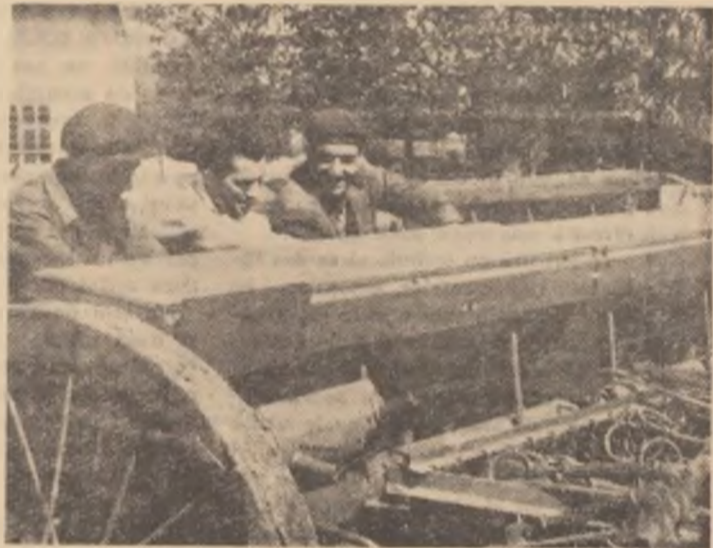
Pînă la începerea din plin a campaniei agricole de toamnă mai sînt foarte puține zile. În unele locuri a și început. Deci gospodăriile colective care au întreprins schimbarea grîului de sămînță trebuie să se grăbească să facă acest lucru. O sămînță bună, de calitate, este o primă condiție pentru a obține o recoltă îmbelșugată.

Aflăm că...

Gospodăria agricolă colectivă „Tot înainte” din Brăneț, raionul Balș, a terminat de însămînțat cele 30 hectare planificate cu secară masă furajeră. În aceste zile începe și semănatul grîului. S-a schimbat o cantitate de 13 tone grîu cu sămînță soiul Triumph și au fost selecționate 20 tone din soiul Bulgaria 301, obținut pe lotul semîncer al gospodăriei.

Colectivizii vor însămînța cu grîu, în toamna aceasta, o suprafață de 180 hectare. Pînă acum, pe 100 hectare s-au făcut arăturile la 25—30 cm. adîncime și apoi s-a discuit terenul. Pe celelalte 80 hectare, care vor fi însămînțate după porumb, arătura se va face imediat după recoltare. Colectivizii din Brăneț au terminat reparatul uneltelor și atelajelor și au procurat substanțele chimice necesare pentru tratarea semințelor.

Pagină redactată de
N. CULCEA
și **C. ANDREI**
Foto: **TOADER IOANEȘ**

Au sosit semănători noi! Inginerul Iliș Lepădat, împreună cu doi tractoriști de la G.A.S. Segarcea, cercetează una dintre semănăturile proaspăt sosite

FRUNTAȘA pe TRUST

Vestită prin viiturile sale, Segarcea își face acum o nouă faimă din bogatele recolte obținute la culturile cerealiere. În această privință, G.A.S. Segarcea este fruntașă pe pildă, a dat în acest an o producție medie la hectar de 2.715 kg. La porumbul boabe, de pe cele 100 hectare recoltate pînă la 17 septembrie a.c., s-au obținut în jur de 4.500 kg. la hectar.

Succesele și metodele de lucru ale acestei gospodării de stat sînt bine cunoscute colectivizilor din împrejurimi. În timpul recoltării pătoaselor, au venit aici în vizită președinții și inginerii tuturor gospodăriilor colective din raionul Segarcea. Despre cele văzute, ei au conferențiat mai apoi la căminele culturale. Soiuri de grîu ca Bulgaria 301, Concho și altele, și-au

dovedit productivitatea dînd între 2.600—4.600 kg. la hectar.

Ca o noutate, la G.A.S. Segarcea, poate fi amintită însămînțarea a 400 hectare cu soiul sovietic de grîu Skoropelka. Acesta n-a mai fost încercat decît la Centrul experimental Portărești și la I.C.C.P. Șimnic. Este un soi de mare productivitate, foarte rezistent la ger, dar mai ales la cădere și scuturare, și se pretează de minune la recoltarea mecanizată. Desigur că Skoropelka va intra repede și în atenția colectivizilor, care aplică cu încredere și sîrguință indicațiile partidului privind extinderea soiurilor existente și superproductive.

Conducerea gospodăriei de stat Segarcea a luat din timp măsuri ca grîului să i se asigure de astă dată cele mai bune premergătoare. Su-

prafața cultivată „grîu după grîu” va fi micșorată aproape pînă la lichidare, îndeosebi pentru distrugerea gîndacului ghebos. Pe terenurile eliberate de porumb, tractorizii fac simultan arături adînci fără greșuri și discuire. Incorporarea de engrășăminte organice și chimice se efectuează rapid. La mijlocul lui septembrie, se dăduseră 935 tone gunoi de grajd și 258 tone superfosfat pe o suprafață de 1.000 hectare. Fuseseră condiționate întreaga cantitate de sămînță, obținîndu-se și buletinele de analize.

Semănători noi, revizuite și încercate cu grijă, au intrat acum în brazdă. Se pune sămînță din cinci soiuri de mare productivitate, pentru viitoarea recoltă, despre al cărei belșug vom auzi negreșit.

Deschiderea celei de-a 15-a sesiune

La sosirea în New York

Declarația tovarășului N. S. Hrușciov

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite: Sosesc în Statele Unite ale Americii pentru a doua oară. Anul trecut am fost oaspetele guvernului țării dv. Astăzi sosesc la New York într-o nouă calitate — ca șef al delegației Uniunii Sovietice la Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite.

Gândurile și năzuințele majorității oamenilor din toate țările sînt concentrate în prezent asupra unui singur țel — cum se poate ajunge la o asemenea stare de lucruri încît să se asigure o pace trainică în lumea întreagă. Fără să înțelegem că oamenii își îndreaptă privirile în primul rînd spre două țări — Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică.

Aceasta nu pentru că țările noastre ar fi în mod special alese și însemnate de cel de sus, ci pentru că ele sînt cele mai puternice din punct de vedere economic și înarmate cu armamentul cel mai puternic și modern. Dacă divergențele dintre noi se vor adînci, dacă oamenii de stat din aceste două țări nu vor tinde să pună capăt acestei orientări în dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre, este limpede pentru oricine ce primejdie va aduce aceasta nu numai pentru Statele Unite și Uniunea Sovietică, ci și pentru întreaga lume.

Noi înțelegem acest lucru, ne străduim să facem tot ce este posibil pentru a orienta dezvoltarea relațiilor noastre în direcția reglementării pașnice a problemelor arzătoare, în direcția asigurării păcii generale.

În politică nu trebuie să se dea înfățișare sentimentelor, emoțiilor. În acest domeniu este nevoie să te călăuzești în primul rînd după rațiunea sănătoasă, să cîntărești calm toate faptele. Aceasta este soarta oamenilor de stat; ei se duc în vizită nu numai la prietenii apropiați, ci și acolo unde îi cheamă interesele poporului lor și ale cauzei generale a tuturor popoarelor — cauza întăririi păcii în lumea întreagă.

Uniunea Sovietică acordă o însemnătate primordială problemei asigurării unei păci trainice. Pentru asigurarea unei astfel de păci este nevoie ca toate țările, și în primul rînd Statele Unite ale Americii și aliații lor, să se convingă că este necesar să se ajungă la un acord cu privire la dezarmare în condițiile unui strict control internațional.

O pace trainică poate fi instaurată pe glob numai atunci cînd armele vor fi aruncate. Dacă armele sînt încărcate și ținute în tocul de la centură, nici o parte, nici cealaltă nu vor fi niciodată liniștite — că undeva nu va izbucni în mod intimpător un conflict. Guvernul Uniunii Sovietice s-a adresat Organizației Națiunilor Unite tocmai pentru a pune în discuția Adunării Generale problema fundamentală a relațiilor internaționale contemporane — problema dezarmării generale și totale în condițiile unui strict control internațional corespunzător.

Guvernul sovietic constată cu satisfacție că o serie de țări au privit cu toată seriozitatea această problemă și că numeroși conducători de state s-au situat în fruntea delegațiilor țărilor lor la Adunarea Generală a O.N.U.

Din păcate, unii oameni de stat se declară în vorbe pentru Organizația Națiunilor Unite, îndeamnă la întărirea prestigiului ei, dar în realitate se ridică împotriva discutării la Adunarea Generală a O.N.U., a problemei dezarmării. Ce înseamnă asta dacă nu o minimalizare a rolului organizației internaționale care este în

primul rînd chemată să asigure pacea între popoare?

De aceea, recunosc, mi-a părut ciudată recenta declarație a secretarului de stat, dl. Herter, că Hrușciov pleacă, chîpurile, în America în scopuri propagandistice, că propunerea sovietică cu privire la participarea conducătorilor de state la discutarea în Adunarea Generală a problemei dezarmării este „cu totul absurdă”. Stranie logică!

Dezarmarea reprezintă doar cea mai importantă problemă internațională cu care de mulți ani își bat capul reprezentanții diferitelor state, discutînd-o fără succes în tot felul de comisii la diferite niveluri. Și iată că atunci cînd guvernul sovietic propune ca la discutarea acestei probleme în Adunarea Generală să participe conducătorii de state, pentru a se urni această problemă din punctul mort și a se găsi rezolvarea ei, această propunere este denumită propagandă. Într-adevăr, stranie logică! Oamenii care doresc ca problema dezarmării generale și totale să fie rezolvată, nu pot să înțeleagă o astfel de logică.

Dacă unii oameni politici declară că Hrușciov a venit la Adunarea Generală a O.N.U. pentru a face propagandă, nu am decît să mă mîndresc cu această misiune propagandistică în favoarea păcii. Și, neprecupețindu-mi eforturile, voi desfășura o asemenea propagandă pînă cînd și cei obtuzi se vor fi convinși de necesitatea de a se realiza un acord cu privire la dezarmare și de a se asigura astfel pacea în întreaga lume.

Nu știu dacă am înțeles bine și dacă ultima hotărîre a guvernului american, înseamnă că președintele Statelor Unite, domnul Eisenhower, va participa la lucrările Adunării Generale. Posibil ca Statele Unite să-și fi revizuit acum atitudinea față de ședințele Adunării și să fi ajuns și ele la concluzia că la O.N.U. se pot duce tratative serioase pentru realizarea unui acord cu privire la dezarmare. Dacă este vorba nu de o acțiune de paradă, ci de participarea reală, constructivă la lucrările Adunării, noi am saluta această hotărîre.

În încheiere aș vrea să exprim respectul meu profund întregului popor american și să-i urez succese.

Am păstrat cele mai bune sentimente din vizita făcută anul trecut în Statele Unite, din întîlnirile cu poporul american. Nici acum nu am uitat impresia bună pe care mi-au lăsat-o convorbirile cu fruntași ai vieții publice, oameni de stat, reprezentanți ai cercurilor de afaceri americane, cu americanii simpli — muncitori, fermieri, intelectuali.

Sînt convins că relațiile dintre marile noastre țări se vor îmbunătăți. Se știe doar că oricît de întunecoasă ar fi noaptea, zorile vin negreșit. Iată de ce sînt convins că oricît s-ar strădui forțele rele care vor să încingă atmosfera din relațiile dintre țările noastre, ele vor suferi fără doar și poate un eșec. Vor sosi timpurile bune ale unor relații calde, prietenești, între popoarele noastre și între guvernele noastre. În numele acestui țel care va contribui la îmbunătățirea relațiilor dintre toate țările lumii, Uniunea Sovietică este gata să depună și pe viitor eforturi perseverente, cinslute și constante.

Delegația sovietică a sosit la New York la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în numele întăririi cauzei păcii și al rezolvării problemelor internaționale complicate.

Declarația tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

NEW YORK 19 (Agerpres). — Delegația Republicii Populare Romine vine la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., ca mesager al voinței de pace a poporului român și a hotărîrii sale de a aduce o contribuție constructivă la rezolvarea problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale.

Încă înainte de a-și fi început lucrările, sesiunea O.N.U. trezește prețutîndeni un interes imens și se află în centrul atenției opiniei publice mondiale în sensul cel mai larg al acestui cuvînt.

Punctul nostru de vedere este că oamenii de stat, reprezentanți ai unor țări, mai mari sau mai mici, oricare ar fi regimul social al cărui exponenți sînt, au în acest moment îndatorirea supremă de a nu dezminți așteptările popoarelor și de a se călăuzi la apropiata sesiune a O.N.U. de voința sinceră de pace, de a face să triumfe principiile coexistenței pașnice și ale rezolvării pe cale de tratative a problemelor litigioase.

Participarea la această sesiune a numeroși conducători de state și guverne demonstrează simțul de răspundere cu care ei privesc problemele ce urmează a fi dezbătute, și, în primul rînd, problema-cheie a relațiilor internaționale: dezarmarea generală și totală — temelia asigurării unei păci reale, trainice și

durabile, și a unei lumi fără războaie.

Conjugîndu-ne eforturile cu ale celorlalte state iubitoare de pace, al căror număr crește fără încetare în vremea noastră, atît de bogată în prefaceri, Republica Populară Romînă va face, din partea ei, tot ce-i stă în putință pentru a contribui la consolidarea păcii, pe care o dorește arzător toate popoarele planetei noastre. Năzuința de pace este profund ancorată în inimile și conștiințele sutelor de milioane de oameni din întreaga lume.

Vă rog să-mi permiteți să folosesc acest prilej pentru a adresa un mesaj de prietenie sinceră inzestratului și harnicului popor american.

În ciuda faptului că promotorii perimatei și periculoasei concepții a războiului rece încearcă să ridice obstacole artificiale în calea cunoașterii reciproce și a relațiilor bazate pe respect reciproc între popoare, ne exprimăm încrederea în perspectiva dezvoltării legăturilor prietenești între cele două popoare ale noastre ca și dintre toate popoarele lumii.

Ne exprimăm speranța că cea de-a 15-a sesiune a O.N.U. va intra în analele acestei organizații ca sesiunea unei activități rodnice și eficiente în vederea rezolvării problemelor vitale ale vieții internaționale, instaurării unui climat de pace, bună înțelegere în lume.

ACESTE ZILIE

de S. KIRSANOV

Eu trimit fără adresă,
Un cuvînt planetei toate:
Cucerească bucuria,
Veșnic plaiuri instelate!
Nu-nfioare pruncii lumii
Gîndul negru că, vreodată,
Într-un nor de zgură — Terra
Ar pieri — evaporată!
Căci pămîntul e-o minune,
Cu-auriile ogoare
Și cu munții plini de stele,
Cu azurul din izvoare!
Și-n rotirea lui sublimă,
Cu atîtea mări albastre,
Fruntea Globului — departe
Se zărește — pînă-n astre!
Gînd măreț precum un fulger
Veacul nostru să despice:
Laolaltă țări, popoare
Crească-și pașnicele spice.
Pașnic viața, fără tunuri
S-o-nălțăm, nemaivăzută
Căci și sputnicii, tot pașnic,

Pe orbite — se salută!
Doar e cerul plin de drumuri
În vârtejuri avîntate
Și cu mîna mai că-atingem
Chiar planete-ndepartate.
Zile mari și uimitoare
Să urcăm din treaptă-n treaptă;
Printre nouri luna mîndră
Pasul omului — așteaptă!
Nu ni-e teamă de-nălțare,
Căci departe-n constelații,
Zări destule de-nflorire
Au prin veacuri, generații!
Pe pămînt — doar fericire;
Înrățiri și mari întreceri
Zilnic, omule al Terrei,
Pentru slava ta să seceri!
...Eu trimit fără adresă
Un cuvînt planetei toate:
Cucerească bucuria,
Drumul tău — umanitate!

Sediul Organizației Națiunilor Unite, unde se desfășoară lucrările celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Mesagerii păcii

(Urmare din pag. 1-a)

matele și a despovăra popoarele de cheltuielile apăsătoare ale cursei înarmării, a consolida și dezvolta relațiile internaționale pe baza principiilor coexistenței pașnice, acesta este țelul nobil al politicii externe promovată de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, în deplină concordanță cu interesele și aspirațiile vitale ale întregii omeniri. Popoarele năzuiesc spre o pace trainică, spre instaurarea unui climat favorabil fructificării tuturor energiilor și talentelor în scopul ridicării nivelului general de trai material și cultural, pentru civilizație și progres social. Tocmai de aceea realizarea unui acord cu privire la dezarmare în condițiile unui strict control internațional este dorința fierbinte a tuturor popoarelor.

Aceasta s-a reflectat cât se poate de concludent la trecuta sesiune a Adunării Generale a O. N. U. prin adoptarea în unanimitate de către cele 82 de state a rezoluției care cerea tuturor țărilor să depună eforturi pentru întâmpinarea dezarmării. Puterile occidentale s-au situat însă pe o poziție cu totul neconstructivă, punând tot felul de piedici în calea rezolvării acestei probleme, transformând tratativele în discuții sterile, într-un fel de paravan pentru continuarea cursei înarmărilor și întretinerea mai de departe a spiritului războiului rece.

Popoarele cer să se pună capăt

acestei situații, să se treacă cu hotărâre la adoptarea unor măsuri concrete și eficace pentru înfrântul dezarmării, care să marcheze instaurarea unei ere noi în istoria omenirii, în care popoarele să trăiască în pace și înțelegere, fără arme și războaie, ci în relații de prietenie și colaborare pe baza respectului reciproc.

Așa cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în declarația rostită la sosirea sa la New York, delegația țării noastre vine la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. „ca mesager al voinței de pace a poporului român și a hotărârii sale de a aduce o contribuție constructivă la rezolvarea problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale”.

Prin participarea la dezbaterile celui mai înalt for internațional a delegației țării noastre, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, întregul popor român care sub conducerea înțeleaptă a partidului muncitoresc se însuflețește pentru desăvârșirea construcției socialiste, își exprimă hotărârea sa fermă de a contribui cu toate puterile la izbândirea principiilor coexistenței pașnice în relațiile dintre toate statele.

Sincer atașat cauzelor păcii, poporul român aprobă din toată inima politica externă promovată de partidul și guvernul nostru și sprijină prin fapte, prin munca sa entuziastă activitatea delegației noastre la O. N. U., căreia îi urează deplin succes în nobilele sale misiuni.

Intâlnirea dintre N. S. Hrușciov și Fidel Castro

La 20 septembrie, N. S. Hrușciov, conducătorul delegației sovietice la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a vizitat la hotelul „Theresa” din Harlem (cartier din Manhattan locuit de negri) pe Fidel Castro, șeful delegației cubane.

După cum se știe Fidel Castro trebuie să locuiască la acest mic hotel situat departe de centru și de sediul Organizației Națiunilor Unite deoarece autoritățile americane și proprietarii marilor hoteluri new-yorkeze au manifestat o lipsă de ospitalitate fără precedent pretinzând pentru găzduirea președintelui și în cele din urmă au refuzat găzduirea delegației Republicii Cuba.

Intâlnirea dintre șefii guvernelor Uniunii Sovietice și Republicii Cuba a decurs într-o atmosferă cordială și frățească. N. S. Hrușciov și Fidel Castro au avut un schimb de păreri într-o serie de probleme principale privind situația internațională și sesiunea Adunării Generale a O.N.U. El a constat cu un sentiment de mare satisfacție că punctele lor de vedere în aceste probleme coincid. Fidel Castro a mulțumit cu căldură

lui N. S. Hrușciov pentru faptul că Uniunea Sovietică sprijină lupta poporului cuban pentru libertatea și independența sa, pentru faptul că conducătorul delegației sovietice a hotărât să-l facă o vizită la modesta sa reședință din Harlem.

Aflând că N. S. Hrușciov a venit în vizită la Castro, sute de oameni s-au adunat lângă hotelul „Theresa” și au salutat cu căldură pe N. S. Hrușciov și pe Fidel Castro. Luând cuvântul la microfonul postului de radio american, N. S. Hrușciov a spus că el este foarte mulțumit de intâlnirea și convorbirea plăcută cu eroul național al Cubei, Fidel Castro.

— Am considerat ca o datorie a mea să fac o vizită acestui erou, care a ridicat steagul luptei poporului cuban pentru libertatea și independența sa, al luptei celor săraci împotriva celor bogăți și a asigura victoria poporului muncitor, a declarat N. S. Hrușciov. Oamenii sovietici salută cu căldură această victorie și urează poporului cuban și conducătorului lui, Fidel Castro, cele mai mari succese.

Aspect de la întrevăderea dintre N.S. Hrușciov și Fidel Castro

Succes deplin în nobilele misiuni de apărare a păcii!

Prof. TEODOR BORDEIANU
membru corespondent
Academiei R.P.R.

Cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, ale cărei lucrări au început în

20 septembrie a.c., constituie desigur cel mai important eveniment din ultimul timp. Ea capătă o tate uriașă atât prin marile probleme ale epocii ce figurează pe ordinea de zi, cât și prin participația lucrării a celor mai mari conducători de mesageri ai păcii.

Delegația țării noastre, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, va expune în această sesiune voind-ămutată de pace a poporului român și dorința de întărire a prieteniei între toate popoarele

de știință, care consideră că epocalele descoperiri științifice din timpurile noastre trebuie să servească ca arme de distrugere, ci numai pentru faunei vieții fericite omenirii, urez deplin succes țării noastre în această istorică misiune.

tru ca din
popoarelor
și din dic-
le lor să fie
uvântul răz-
ar neînțele-

GAVRIL MIHAI
scriitor

dintre state să fie rezolvate pe calea tratativelor pașnice, există o singură soluție: dezarmarea și coexistența pașnică. Iată dorința poporului român și a celorlalte popoare socialiste interesate într-o pace trainică și îndelun-

gășirea R.P.R.: „Acțiuni pe plan regional pentru îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținând unor sisteme politice diferite” și „Măsuri pentru promovarea rindurilor tineretului a ideilor păcii, respectiv reciproc și înțelegerii între popoare” pentru incluse pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. sint contribuții de preț la îmbunătățirea climatului internațional.

Prezenta sesiune a Adunării Generale a O.N.U. este o contribuție însemnată la apărarea păcii în întreaga lume, și îi doresc din inimă succes deplin.

PAUL DINDARIANU
muncitor la fabrica
Kirov-București

Împreună cu
toți muncitorii fa-
briicii noastre am
urmărit cu mare
interes drumul
„motonavei păcii”

am citit cu nesaț mesajul de pe „Baltika” ca și declarația făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sosirea în New York.

Sîntem mîndri că și de această dată, ca și pînă acum, inițiativa este de partea lagărului socialist; sîntem mîndri că delegația țării noastre își aduce contribuția la această solie de pace și prin propunerea de a se include pe ordinea de zi a Adunării Generale probleme de o însemnătate primordială pentru destinul internațional.

Sîntem alături de mesagerii păcii nu numai cu gîndul, ci și cu fapta, iar atașamentul nostru față de politica de pace a partidului și guvernului se vedește în energia cu care muncim ca să dăm oamenilor muncii produse mai multe și mai bune.

Știm că delegația țării noastre nu va precupeți nici un efort pentru ca la actuala sesiune a Adunării Generale O.N.U. să fie adoptate măsuri care să ducă la rezolvarea celor mai arzătoare probleme actuale — problema dezarmării generale și totale. De aceea îi urăm din toată inima cel mai deplin succes!

De aici, de pe ogoarele gospodăriei colective, ne îndreptăm gîndurile pline de recunoștință spre solii patriei noastre care au sosit pe bordul motonavei „Baltika” în portul New York.

Inimile noastre de țărani colectivști, care astăzi ducem o viață fericită, îmbelsugată, sînt alături de delegația țării noastre, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și de toate delegațiile care și-au asumat marea și înălțătoarea sarcină de a contribui la dezarmarea generală și totală, la fructificarea unei păci trainice.

Știm că în zilele ce urmează, delegația R.P.R., alături de delegațiile Uniunii Sovietice și celorlalte țări socialiste își va spune cuvîntul în cel mai înalt for al lumii, că în cuvîntul său, delegația va expune năzuințele de pace ale milioanele de oameni ai muncii din țara noastră.

Urăm delegației române, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, deplin succes în nobilele sale misiuni de apărare a păcii.

NEAGU STOIAN, GHEORGHE GHERMAN, ECATERINA POSTELEA, MATEI ȘTEFAN
colectiviști din Buciumeni,
reg. București

KONSTANTIN EDUARDOVICI TSIOLKOVSKI

părintele astronauticii moderne

Agricultura ajutată de astronautică va da recolte mari și stabile

Interesant de subliniat este faptul că paralel cu dezvoltarea uimitoarelor sale posibilități extraterestre, astronautica își conturează din ce în ce mai bine posibilitățile sale terestre cu aplicații practice imediate. Astfel, observațiile făcute de aparate automate instalate pe sateliți, au făcut deja servicii mari meteorologilor în problema prevederii timpului.

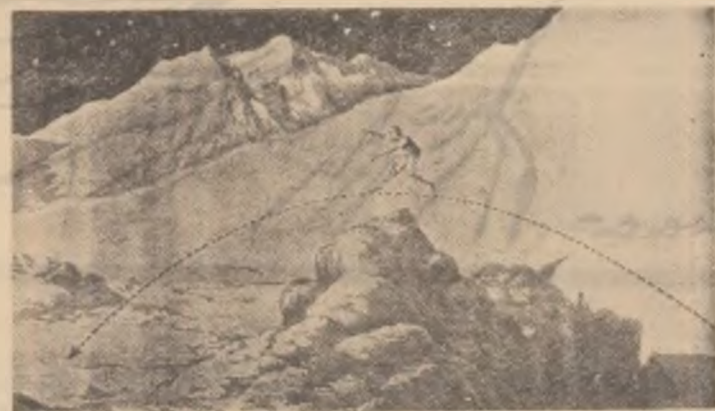
Știind oă în ultimă instanță, timpul frumos și timpul urât nu sînt decît consecințe ale circulației pe suprafața Pămîntului a maselor de aer cald și rece, se poate spune cu încredință că astronautica va putea ajuta omul să modifice după dorință clima planetei sale. Cu ajutorul astronauticii el va reuși să dăruiască agriculturii căldura și ploaia de care are nevoie și să asigure celor plecați în oazele de viață ale Soarelui.

Desigur, seara, mulți dintre dumneavoastră au urmărit mișcarea steluțului artificial strecurîndu-se printre milioanele de stele ale cerului. Și totuși, nici unul dintre sateliți nu a avut vreun reflector pe

bord. Lumina văzută de noi nu este altceva decît lumina razelor de Soare, reflectată de suprafața metalică a sateliților. Cunoșcînd aceasta, savanții au imaginat construirea unor sateliți de forma unor oglinzi uriașe cu ajutorul cărora razele Soarelui pot fi îndreptate asupra regiunii în care se simte nevoia lor. Un alt proiect de ameliorare a climei prevede crearea în jurul ecuatorului, pînă la mare înălțime, a unui inel de pulbere fină: difuzînd razele Soarelui, această pulbere ar induce întunericul nopților, transformîndu-l în luminosități de amurg și ar întări considerabil lumina zilei.

Un alt proiect îndrăzneț prevede înzestrarea unor sateliți artificiali cu surse puternice de căldură termoneucleară și folosirea lor pentru încălzirea, după necesități, a maselor de aer rece.

Astronautica va deveni prin urmare o baghetă magică modernă, cu ajutorul căreia omul își va construi — după expresia savantului sovietic Balabanov — proprii săi Sori artificiali.

ASTRONAUTICA, o măreață realitate a zilelor noastre

„Am lucrat 40 de ani la motorul cu reacție și mă gîndeam că plimbările spre Marte vor începe numai după sute de ani. Dar termenii se schimbă: sînt convins că mulți dintre voi vor fi martori ai primei călătorii dincolo de atmosferă”.

(Din salutul adresat poporului sovietic de K. E. Tsiolkovski la 1 Mai 1933).

Da, în epoca noastră termenii se schimbă: oamenii sovietici transformă secolele în ani și anii în zile.

După ce, la capătul unui drum de sute de mii de kilometri prin Cosmos, Strelka și Belka s-au înapoiat sănătoase pe Pămînt, lumea întreagă a înțeles că undeva la Moscova, la Leningrad sau Kiev, la unul din Institutele Academiei de Științe ale U.R.S.S. lucrează omul care va face cea mai extraordinară dintre călătoriile de studiu, trăiește primul cosmonaut. Increderea cu care este privită la ora actuală problema pătrunderii nemijlocite a omului în Cos-

mos și mai ales iminența înfăptuirii acestei realizări, poate fi înțeleasă mai bine studiînd documentele celui de-al XI-lea Congres al Federației Internaționale de Astronautică, ținut luna trecută la Stockholm. Vom găsi în ele că a fost creat un comitet care pregătește convocarea în 1963 — adică numai peste trei ani — a unei conferințe internaționale consacrată studierii rezultatelor lansării rachetelor cosmice cu oameni pe bord și un comitet pentru pregătirea unui... laborator internațional pe Lună!

K. E. Tsiolkovski nu a murit degeaba: după secole de vis — să ne amintim că în antichitate năzuința de a rupe lanțurile gravitației a creat legenda lui Icar, omul care și-a făcut aripi de pasăre și a încercat să zboare pînă la Soare — după zeci de ani de calcule și după ani și ani de muncă încordată, astronautica a devenit realitatea tehnică cea mai emoționantă a zilelor noastre.

În fotografie: primul astronaut care va atinge Luna va fi uimit de ușurința cu care poate doborî toate recordurile terestre de săritură în înălțime. Asta fiindcă pe Lună greutatea lui va fi de șase ori mai mică decît pe Pămînt.

Pagină redactată de ing. D. ZUGRĂVESCU

Zilele acestea s-au împlinit 25 de ani de la moartea marelui savant sovietic Konstantin Eduardovici Tsiolkovski, părinte al științei care va permite omului să călătorească spre stele.

Născut la 17 septembrie 1857 într-un sătuc din gubernia Riazan, ca fiul cel mai mic al unui modest administrator silvic, Konstantin Eduardovici a avut copilăria întunecată de o boală, în urma căreia la vîrsta de 9 ani și-a pierdut aproape complet auzul. Surzenta l-a îndepărtat de jocurile celorlalți copii și l-a obligat să nu mai meargă la școală, unde nu auzea nimic din explicațiile învățătorului. Îndrumat de tatăl său, dar mai ales singur, copilul acesta înfirm găsește puterea să-și continue totuși învățătura. Pe la 14 ani s-a trezit în el pasiunea invențiilor. Atunci a construit primele sale aparate: un strung, un cărucior pus în mișcare de vînt și un goniometru, aparat cu care tînărul măsura, fără a ieși din casă, diferite distanțe.

Înșușirile excepționale și marea putere de muncă dovedite de acest tînăr firav, au hotărît familia să învingă greutățile materiale și să-l ajute să-și continue studiile. Așa a ajuns el la Moscova, unde, timp de trei ani de zile n-a mîncat decît piine neagră muiată în apă, iar cu banii trimiși de părinți și-a cumpărat cărți sau a realizat diferite experiențe. „Îmi amintesc foarte bine — mărturisea Tsiolkovski — că în afară de apă și piine neagră nu aveam nimic atunci... — Cu toate acestea eram fericit cu idelle mele și piinea neagră nu mă întrista de loc”.

Începînd din 1880, Tsiolkovski a lucrat ca profesor, mai întîi în Borovsk și apoi în Kaluga, orașe situate în regiunea Moscova. Această ocupație i-a fost dragă. El a înțeles că de pregătirea școlară a tinerelor generații depinde în bună măsură viitorul poporului său și a dăruit o bună parte din puterea sa de muncă, activității didactice. Cu toate acestea a avut totdeauna suficiente resurse de energie pentru ca, paralel cu munca didactică, să ducă și o susținută muncă de cercetare științifică. Încă din primii ani ai sederii sale la Borovsk, el a scris o mare lucrare științifică, în care cercetează fenomenele fizice pe care le-ar putea observa omul într-un spațiu în care forța de atracție lipsește, așa cum se întîmplă de exemplu într-un satelit artificial. Tot atunci a imaginat el, pentru prima oară, schema instalației unei nave interplanetare cu reacție și a unui aparat care ar permite să se determine poziția navei în

spațiu. Din acest moment tînărul savant s-a orientat definitiv către cercetările științifice privind zborul omului prin atmosfera terestră — aeronautica — și zborul dincolo de atmosferă — astronautica.

Savantul era plin de idei. Era extrem de activ și energic. Înalt de statură, cu ochii și părul negru, stîngaci și timid în societate, el avea puțini prieteni și nici o înțelegere sau sprijin oficial. Dirijabilul și avionul inventate de el pe la sfîrșitul secolului trecut, mult perfecționate față de ceea ce era cunoscut pînă atunci, au rămas pe hîrtie numai și numai din cauza neînțelegerii autorităților țariste.

În 1903 Tsiolkovski a publicat prima parte a lucrării „Cercetarea spațiilor cosmice cu aparate cu reacție”, lucrare socotită astăzi ca certificatul de naștere al astronauticii. În ea sînt expuse prima oară bazele teoretice ale comunicațiilor interplanetare; în ea, prin calcule matematice de o exactitate riguroasă, este demonstrată posibilitatea realizării practice a acestor comunicații. Această lucrare, care înmănușează într-un tot unitar cele mai îndrăznețe dintre visele savantului, a făcut pe oamenii de știință din lumea întreagă să-l supranumească „părinte al astronauticii”.

La vîrsta de 60 de ani, o dată cu instaurarea puterii sovietice, a început pentru Tsiolkovski o nouă tinerețe. Pus la adăpost de grijile materiale de o hotărîre a guvernului, care i-a fixat o pensie personală, el și-a intensificat la maximum activitatea științifică. Lucrările lui nu numai că au fost publicate în numeroase ediții, dar se și înfăptuiesc în practică. În această perioadă savantul a consacrat tot mai mult timp perfecționării teoriei motoarelor cu reacție, în care el întrevădea posibilități uriașe. Astăzi, cînd întinderile nesfîrșite ale stratosferei sînt străbătute în lung și-n lat de uriașele nave zburătoare TU-114, construite de elevul lui, Tsiolkovski, academicianul Tupolev, înțelegem bine valoarea profetică a cuvînelor: „După era avioanelor cu elice trebuie să urmeze era avioanelor cu reacție, era avioanelor stratosferice”, cu care părintele astronauticii își încheia în 1932 cartea „Avionul cu reacție”.

În timp ce lucra la o nouă mare operă asupra motoarelor cu reacție, Tsiolkovski s-a îmbolnăvit grav și, la 19 septembrie 1935, a încetat din viață. El a fost admirat de întreaga lume științifică. Poporul sovietic a primit cu emoție și recunoștință testamentul în care savantul cu cîteva zile înainte de moarte scria: „Toate lucrările mele de aviație, rachetonavigație și comunicații interplanetare le predau Partidului Bolșevic și Puterii Sovietice, adevăratul conducător al progresului culturii umane. Sînt convins că acestea vor termina cu succes lucrările mele” și este mîndru că în numai 25 de ani a reușit să construiască aripi celor mai îndrăznețe idei ale bătrînului savant.

Din gîndurile și previziunile lui Tsiolkovski

Pentru a cunoaște mai îndea-proape originalitatea lui Tsiolkovski și noblețea lui sufletească, dăm mai jos cîteva dintre cele mai caracteristice extrase, alese din lucrările și scrisorile sale:

• „M-am interesat mai mult de lucrurile care ar putea să înlătore suferințele omenirii, să-i dea putere, bogăție, știință și sănătate”.

• „Aplicația este precedată de gîndire, iar calculul precis de fan tezie”.

• „Ceea ce nu este posibil astăzi, va fi posibil mîine”.

• „Trebuie să fim curajoși și să nu încetăm activitatea noastră din

cauza eșecurilor. Trebuie să căutăm cauzele acestora și să le înlăturăm”.

• „Omenirea nu va rămîne pe Pămînt ci, în goana după lumină va trece întîi cu timiditate dincolo de limitele atmosferei, iar apoi va cuceri pentru sine întreg spațiul din jurul Soarelui”.

• „Toate lucrurile despre care vorbesc sînt o slabă încercare de a prevedea viitorul aviației și zborului cu racheta. Sînt convins de un singur lucru: prioritatea va aparține Uniunii Sovietice. Țările capitaliste lucrează și ele la ace te probleme, dar sistemul capitalist împiedică tot ceea ce este nou”.

Complotul imperialist împotriva Republicii Congo

În timp ce în noaptea de 14 septembrie, Consiliul de Securitate, la cererea Uniunii Sovietice, ținea o ședință pentru examinarea situației încordate create în Congo în urma uneltirilor și intervenției puterilor imperialiste, un agent al colonialiștilor, colonelul Mobutu, a pus la cale un nou complot împotriva guvernului legal al tinerei republici congoleze. Este limpede pentru oricine că forțele imperialismului internațional, care acționează sub paravanul trupelor O.N.U., urmăresc răsturnarea guvernului legal al lui Lumumba și deci lichidarea independenței țării și subjugarea din nou a Congo-ului de către colonialiști.

Că marioneta Mobutu nu a acționat cu de la sine putere, o dovedesc o sumedenie de fapte. Astfel, în ziua lovirii de stat al lui Mobutu, Kasavubu a avut câteva convorbiri cu generalul Horn, comandantul forțelor armate ale O.N.U. în Congo. În urma unui acord între generalul Horn, Mobutu și câțiva ofițeri din armata Congo-ului, a fost stabilită o colaborare deplină între organizatorii lovirii de stat și comandamentul trupelor O.N.U. Chiar un reprezentant suspus al O.N.U. a declarat că Mobutu „are relații bune cu comandantul forțelor armate ale O.N.U. în Congo, generalul Horn”.

După cum se vede comandamentul O.N.U. nu este de loc străin de acest nou complot. Încă o dovadă în plus că a ajutat pe complotiști o constituie și faptul că comandamentul O.N.U. a paralizat transporturile, astfel ca guvernul Lumumba să nu mai aibă posibilitatea să asigure soldaților săi cele necesare. În schimb, cu fonduri din bugetul O.N.U., comandamentul trupelor O.N.U. aprovizionează din belșug pe soldații lui Mobutu cu alimente, băuturi spirtoase și bani. Iată doar câteva dovezi grăitoare ale amestecului și ale rolului de paravan pe care îl au trupele O.N.U. în uneltirile agresive împotriva tinerei Republici Congo. Așa după cum scrie ziarul indian „Blitz”, „Organizația Națiunilor Unite a fost transformată într-o unealtă a lichidării guvernului legal al Republicii Congo condus de Patrice Lumumba”.

Anumite cercuri din Occident, interesate în menținerea situației încordate din Congo și care caută să scoată basma curată pe organizatorii acțiunilor agresive, susțin că este vorba de o simplă coincidență între ședințele Consiliului de Securitate și comploturile organizate de colonialiști împotriva guvernului legal al Congo-ului. Totul arată însă că aceste cercuri doresc tare mult să poată veni în fața uneia din aceste ședințe cu o situație congoleză atât de haotică, încât readucerea Republicii Congo în robia colonială, sub firma unei „tutele” internaționale să apară ca singura ieșire posibilă. Presa occidentală anunță că cercurile O.N.U. au și început convorbiri cu Kasavubu, Ileo și Mobutu pentru a crea o „coalitție de compromis” care să slujească drept firmă pentru tutele pe care O.N.U. intenționează să o instaureze asupra Congo-ului.

În ciuda încercărilor propagandei occidentale de a crea impresia că după lovitură militară săvârșită de agentul imperialist Mobutu, acesta este „complet stăpân pe situație”, într-o serie de centre din Congo au loc ciocniri armate între susținătorii guvernului legal al lui Lumumba, pe de o parte, și trupele

și jandarmii conducătorilor marionetă Mobutu, Chombe și Kolonki pe de altă parte. Agenția France Presse, citind un comunicat al „Ministerului de Interne” al Katangei, relatează: „Un detașament de trupe credincioase lui Lumumba care a traversat riul Luisa, venind din provincia Kivu, se află în prezent la 40 km. de Ongolo și la 5 km. de pozițiile katangheze”.

Patrice Lumumba, primul ministru al guvernului legal desființat de colonialiști, încearcă să ia contact cu Kasavubu pentru ca împreună să găsească calea pentru lichidarea haosului și pentru reluarea activității de către guvernul național. Kasavubu însă respinge toate aceste încercări ale lui Lumumba pentru că el și-a pus toate serviciile sale în slujba imperialismului internațional care urmărește să subjuge din nou Congo-ul.

În legătură cu intenția primului-ministru Lumumba de a pleca pe calea aerului la New York pentru a participa la ședința Adunării Generale a O.N.U., unde se va discuta problema Congo-ului, colonelul Mobutu a declarat că „nu va îngădui” aceasta. Mobutu a emis „ordinul de arestare” împotriva lui Lumumba, dacă aceasta va încerca să plece cu avionul la New York.

Imperialiștii au recurs la o nouă manevră împotriva independenței Congo-ului și a nume, sub presiunea S.U.A. a fost convocată în mod ilegal sesiunea extraordinară a Adunării Generale în vederea discutării situației din Congo. Luând cuvântul, V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a spus: „Evenimentele tragice care se desfășoară pe teritoriul statului african, sînt rezultatul direct al acțiunilor criminale ale coaliției în fruntea căreia se află Statele Unite. Această coaliție a reușit să folosească în propriile sale scopuri comandamentul „trupelor O.N.U. și pe secretarul general al O.N.U., Hammarskjöld, personal”.

În cadrul ședinței din 18 septembrie a luat cuvântul Silviu Brucan, reprezentantul țării noastre. „Situația creată astăzi în Congo — a spus Silviu Brucan — este rezultatul politicii duse de puterile coloniale. Dar această politică nu putea fi pusă în practică fără ajutorul comandamen-

tului O.N.U., deoarece în decursul ultimelor luni forțele O.N.U. au reprezentat în fapt puterea predominantă în Congo. Bilanțul acțiunilor întreprinse sub steagul O.N.U. în Congo scoate în evidență violarea flagrantă a prevederilor fundamentale ale tuturor celor trei rezoluții ale Consiliului de Securitate”.

În încheiere, reprezentantul R. P. Romine a subliniat că interesele naționale ale poporului congolez, interesele păcii și securității internaționale cer ca Adunarea Generală să ia imediat măsurile necesare pentru a asigura stricta aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate, creînd astfel condițiile necesare pentru a salvagarda integritatea teritorială, independența și unitatea națională a Republicii Congo, în conformitate cu aspirațiile clar exprimate de poporul congolez.

Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a adoptat rezoluția propusă de delegațiile celor 17 țări din Asia și Africa. Așa cum a arătat V. A. Zorin, reprezentantul Uniunii Sovietice, această rezoluție indică doar direcția pe care trebuie să-o urmeze O.N.U. și că rezolvarea tuturor problemelor Congo-ului va depinde de poporul congolez.

Uniunea Sovietică consecventă politicii sale de pace și de respectare a suveranității și independenței tuturor popoarelor, a propus prin reprezentantul său ca pe ordinea de zi a celei de-a 15-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U., să fie inclusă ca problemă urgentă și importantă, problema: „Despre primejdia care amenință independența politică și integritatea teritorială a Republicii Congo”.

Printr-o declarație dată publicității, reprezentanții diferitelor partide politice din țările africane, care fac parte din Liga africană din Cairo, condamnă manevrele S.U.A. care violează suveranitatea tinerei Republici Congo. Totodată ei au adresat tuturor conducătorilor țărilor antiimperialiste și anticolonialiste care participă la lucrările celei de-a 15-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., precum și conducătorilor de state care nu participă la lucrările acestei sesiuni, apelul de a acorda un ajutor ferm și necondiționat guvernului Republicii Congo în frunte cu Lumumba.

Aspect de la mitingul din San Juan, capitala statului Porto Rico, în cadrul căruia mii de cetățeni au protestat împotriva controlului exercitat asupra țării de capitaliștii nord-americani.

Impotriva amestecului străin în Laos!

Cînd, prin lovitură de stat de la 9 august săvîrșită de parașutiștii de sub comanda căpitanului Kong Le, a fost răsturnat guvernul Somsanit, cunoscut îndeobște ca cel mai reacționar guvern din cîte a avut cîndva Laosul, ziarul „New York Herald Tribune” striga alarmat că această lovitură „reprezintă un pericol pentru întregul sistem” al bazelor din Asia sud-estică. De ce? Fiindcă programul noului guvern condus de Suvanna Fuma lovea în planurile militare agresive ale imperialismului american. Noul guvern laoțian dorea pace, neutralitate, încetarea războiului intern împotriva unității mișcării de eliberare Patet Lao și a obijduirii partidului patriotic Neo Lao Haksat, legat de această mișcare.

Atunci, după un vechi nărav, imperialismul american, îngrijorat de soarta bazelor sale militare din Laos, a început pregătiri de culise pentru răsturnarea noului regim. Lacheul americanilor, generalul Nosavan, a fugit în orașul Savannaket de pe granița cu Tailanda și a început a-și alcătui detașamente militare, trimițîndu-le spre Vientiane, capitala Laosului. Deși guvernul Suvanna Fuma a făcut concesiuni cîlicii lui Nosavan, primindu-l pe acesta într-un „cabinet de compromis”, generalul vîndut imperialiștilor și-a format la Savannaket un

guvern rebel. În toate acestea se simte mîna imperialismului american, care prevestea farișeic în numărul din 5 septembrie al revistei „United States News and World Report” că „s-ar putea ca Statele Unite să fie atrase în războiul civil” din Laos. Iar acum, desigur tot ca o urmare a uneltirilor imperialiste, orașul Vientiane a fost bombardat de pe teritoriul Tailandei, țară membră a pactului agresiv S.E.A.T.O.

După ce a protestat la 18 septembrie împotriva acestei acțiuni mișcări și a informat oficial despre aceasta pe reprezentantul O.N.U., guvernul legal laoțian a dezvăluit noi dovezi ale intervenției fățișe a Tailandei. Guvernul Laoțian va adresa un apel Consiliului de Securitate O.N.U. pentru luarea de măsuri imediate împotriva acțiunilor subversive și agresive inspirate de imperialiștii americani. Totodată, partidul patriotic Neo Lao Haksat a cerut, printr-un apel radiodifuzat, guvernului, armatei și poporului laoțian să se unească în lupta împotriva uneltirilor imperialiștilor americani și a lacheilor lor din clica Nosavan.

Lupta forțelor patriotice din Laos, prețuită și încurajată de toate forțele iubitoare de pace din lume, nu poate avea ca rezultat decît demascarea deplină și înfrîngerea uneltirilor imperialiste în această parte a globului.

REALITĂȚI CAPITALISTE

ÎN IADUL

SUD-VIETNAMEZ

Chiar relatările oficiale publicate la Saigon mărturisesc că în Vietnamul de sud „obiectivele militare construite în ultimii ani au necesitat strămutarea a peste 100.000 de țărani în afara zonelor stabilite pentru aerodromuri, depozite, terenuri de instrucție și cazărmi militare”. (ziarul sudvietnamez „Kek Meng Kuok Za”). Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că, zeci de mii de țărani au fost alungați de la vetre, iar satele lor distruse, regiuni odinioară fremătînd de viață fiind acum împrejmuite cu sîrmă ghimpată. Iar oamenii, porniți — cu mic cu mare — pe drumurile pribegiei. Unde? În sudul țării, în regiuni mlăștinoase, pînă acum nepopulate.

Dar țărani sudvietnamezi se revoltă deseori, refuzînd să îndeplinească ordinele de strămutare. Ce se întîmplă atunci? În asemenea cazuri intervin „expedițiile de pedepsire” trimise de la Saigon, avînd în frunte ofițeri americani „specializați”, încă din timpul agresiunii din Coreea, în tactica „pămîntului pirjolit”. Aceste trupe de represalii atacă în timpul nopții satele, le incendiază și împuşcă aproape întreaga populație. „Numai în

ultimii trei ani — scriu ziarele din Laos — în Vietnamul de sud au fost distruse 900 de sate pentru că populația țărănească s-a opus strămutării”. În regiunea Long-Mi (provincia Kan Tho) au fost trimise, numai în luna mai 1959, peste 800 de expediții de pedepsire. În satul Mo-Kai au fost ucîși 200 de locuitori — bărbați, femei, bătrîni și copii.

„Revista franceză — „Tribune des Nations” publică, nu de mult, niște relatări din satul Mia-Thai, de lângă localitatea Bin-Din. Acesta era un sîtuc de aproape trei sute de suflete. Oamenii trăiau mai mult rău decît bine, dar trăiau. A sosit însă ordinul de strămutare și, țărani nu s-au supus. Nimic nu-i imbia să-și părăsească pămîntul bătrînesc, să-și abandoneze micile orezării, pentru a se strămuta în regiuni nesănătoase,

lipsite de condiții propice trăirii. „Era la 4 iulie, noaptea — scrie „Tribune des Nations”. Țărani din Mia-Thai dormeau duși. Pe unii i-a trezit însă deodată un fum înecăcios. Au sărit din paturi. Jur împrejur aveau copacii junglei. Încă nu se dezmeticiseră și un pîrîit sacadat de puști automate a periat satul. Atunci, oamenii au înțeles că a sosit „expediția de pedepsire”. Au încercat să fugă, să-și ducă copiii, femeile și bătrînii în fund de pădure. Dar lanțuri de jandarmi și „cămăși peștrișe” (membrii unei organizații de tip fascist) înconjura-seră satul. Măcelul se întindea, oameni nevinovați fiind asasi-nați bestial. Se întreceau în sălbăticia mai ales „cămășile peștrișe”. Ei prădau casele, chinuiau femeile, schingiuiau pe bărbații ce opuneau rezistență. Din

cele trei sute de suflete au scăpat 17 oameni. Acum, pe locurile fostului Mia-Thai se întind barocamentele și poligoanele de instrucție ale unei unități de tancuri... Tot ce pulsa pașnic în aceste locuri, este acum înmormîntat de viu.

Asemenea crime făptuiesc fără sfîrșit bandele de asasini fasciști ale cîlicii lui Ngo Dinh Diem, care a vîndut țara imperialiștilor americani, transformînd-o într-un adevărat iad pentru popor. Actualmente, peste 230.000 de patrioți sudvietnamezi zac în închisori, peste 40.000 dintre ei fiind internați în lagăre de concentrare de unde nu există cale de întoarcere la viață. Fiecare al zecelea locuitor din Vietnamul de sud este o victimă a terorii și fiecare a treia familie este îndoliată.

Asemenea fapte oribile se petrec astăzi, în plin secol XX! Intreaga omenire condamna cu minie și indignare aceste crime de care sînt vinovați clica fascistă din Vietnamul de sud și protectorii ei — imperialiștii americani.

P. TATARU

Legea marilor noastre drepturi

În urmă cu 8 ani, la 24 septembrie 1952, Marea Adunare Națională a R.P.R., exprimând voința milioanei de oameni ai muncii de la orașe și sate, a adoptat noua Constituție a țării — legea fundamentală a marilor drepturi și libertăți ale celor ce muncesc din patria noastră. Constituția R.P.R. este un bilanț al cuceririlor revoluționare dobândite de poporul nostru muncitor sub înțeleapta conducere a partidului. Ea reflectă interesele vitale ale oamenilor muncii, fiind o expresie grăitoare a superiorității democrației socialiste față de așa-numita democrație burgheză.

Orice constituție oglindește orânduirea socială a statului respectiv. Astfel, Constituția din 1923 — ca și cea dictatorială care i-a urmat și sub care poporul nostru a suflat din greu până în 1944 — erau constituții burgheze care asigurau puterea de stat în mâinile clasei exploatare.

De ochii lumii, constituția burgheză avea câteva prevederi cu nuanță democratică pe care nimeni, niciodată nu le-a aplicat. Spuneau încă pe atunci, chiar conducătorii cinici care-și permiteau să-și ridice de propria lor ticăloșie, că Constituția este făcută pentru a avea ce să calci. Iar când cineva era bătut la poliție până la moarte, se spunea în deridere: „că-l aplică constituția”. Mai presus de orice, în regimul burghezo-moșieresc era legea nescrisă a violenței care asigura menținerea puterii în mâinile claselor exploatare: burghezia și moșierimea, în contra voinței și a intereselor clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare. În acele vremuri, „starea de asediu”, adică înlăturarea Constituției și guvernarea cu armată și mitraliere, era legea supremă de care se foloseau fără rușine toate partidele politice aflate la putere.

Starea de asediu însemna suptarea tuturor drepturilor cetățenești, trecerea puterii de stat în mâinile unei clici de afaceriști, care folosind drept scut armata și plutoanele de execuție, își umpleau safeurile cu arginți.

Se vorbea în acea constituție și de libertăți de manifestare, dar în dosul acestor cuvinte se ascundea libertatea boierilor de a asasina țărani, și a burgheziei de a asasina în stradă muncitorii care manifestau cerind un salariu mai onenes.

Lenin arăta că problema fundamentală într-un stat, este problema puterii. Spune-mi cine deține puterea într-o țară și-ți voi spune dacă libertățile constituționale sînt realități sau ipocrizie.

În mâinile cui se află puterea? Asta este hotărîtor pentru a ști dacă libertățile democratice, drepturile înscrise într-o constituție au un caracter real sau sînt numai de formă.

În mâinile cui se află puterea în țara noastră?

O știu și o simt toți oamenii muncii. O spune categoric articolul 1 din Constituția noastră: „Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii de la orașe și sate”. Iar articolul 2, mai departe proclamă: „Baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare”.

Ce ce este acolo scris, este denumirea a ceea ce orice om constată în fiecare zi.

Republica Populară Română este un stat al muncitorilor și țărănilor. Numai astfel, prin deținerea puterii de către ei s-a putut face naționalizarea industrială, smulgerea fabricilor și uzinelor din mâinile capitaliștilor și trecerea lor în proprietatea poporului; numai astfel au putut fi expropriate moșiile, iar pămîntul a trecut în proprietatea celor ce-l muncesc. Aceasta a fost și voința și puțința poporului.

În Constituție sînt înscrise marile cuceriri dobândite de oamenii muncii de la orașe și sate sub conducerea partidului nostru. Ea oglindește în mod viu conținutul profund, bogat și multilateral al democrației socialiste. În articolul 7, de pildă, se arată: „Bogățiile de orice natură ale subsolului, fabricile, uzinele și minele, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, căile de comunicație de orice fel, transportul feroviar, fluvial, maritim și aerian, băncile, poșta, telegraful, telefonul, radioul, mijloacele de tipar, cinematografia și teatrul, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderile comunale și partea naționalizată a fondului de locuințe de la orașe, constituie proprietate de stat, bun comun al poporului”.

Din preluarea puterii de către popor și din lichidarea exploatarii omului de către om, decurg toate drepturile muncitorilor și țărănilor din țara noastră, așa cum reprezentanții lor direcți în Marea Adunare Națională le-au înscris în Constituție.

Partidul marxist-leninist al clasei muncitoare a inspirat și îndrumat făurirea Constituției noastre, care consfințește puterea de stat a poporului.

În anii puterii populare, țara noastră a făcut progrese uriașe care uimesc lumea. Așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la cel de-al treilea Congres al partidului, în Republica Populară Română a fost creată baza economică a socialismului. Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit, iar în agricultură peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești.

Tot entuziasmul creator al muncii desfășurate în fabrici, în uzine și pe ogoare își are izvorul în conștiința faptului că rodul muncii revine în totul celor ce muncesc, că productivitatea muncii este chezașa ridicării continue a nivelului de trai.

Orînduirea noastră democrat-populară asigură participarea largă, nemijlocită a celor ce muncesc la conducerea țării, la dezbaterea și rezolvarea treburilor obștești. Prin reprezentanții lor aleși în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, oamenii muncii de la orașe și sate exercită puterea politică în stat, fac toate legile țării, conduc toate treburile statului, interne și externe, și administrează raioanele, orașele, comunele...

Aceasta este expresia reală a puterii în stat. Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Președintele însuși, Marea Adunare Națională, Comitetele executive ale sfaturilor populare — totul emană de la popor, totul este ales de popor, reprezintă voința poporului.

Iată ce înseamnă Constituție cu adevărat democratică!

Strîns uniți în jurul partidului și guvernului, poporul nostru este ferm hotărît să păzească ca lumina ochilor din cap marile cuceriri înfăptuite în anul puterii populare, să contribuie tot mai mult la dezvoltarea neîncetată a patriei noastre. Marile drepturi și libertăți consfințite în Constituție sînt rezultatul luptelor pe care le-au dus comuniștii, cel mai bun fii al poporului, împotriva crîncenilor orînduirii burghezo-moșierești. Ele au fost cucerite de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea înțeleptului nostru partid.

Acest fapt e bine să fie din nou reamintit în ziua aceasta a Constituției!

Să stăm de veghe. Să păstrăm cu abnegație și devotament marile cuceriri și realizări dobândite pe drumul luminos al socialismului. În ele este garanția vieții fericite pe care o construiește poporul muncitor în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare.

ARTICOLUL 77 — Cetățenilor Republicii Populare Române le este asigurat dreptul la muncă, adică dreptul de a căpăta o muncă garantată și plătită potrivit cu cantitatea și calitatea ei.
În fotografie: membrii unei brigăzi fruntașă de la Uzinele Republicale din Capitală

ARTICOLUL 78 — Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la odihnă.
În fotografie: oameni ai muncii la odihnă în stațiunea balneoclimatică Găvoara

ARTICOLUL 80 — Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură.
În fotografie: un grup de elevi, muncitori la Uzinele „Timpuri Noi” din Capitală